

A7-0430/2013

4.12.2013

ДОКЛАД

относно доклада за изпълнението през 2013 г.: разработване и прилагане на технологии за улавяне и съхранение на въглерод в Европа (2013/2079(INI))

Комисия по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните

Докладчик: Крис Дейвис

Докладчик по становище (*):
Вики Форд, Комисия по промишленост, изследвания и енергетика

(*) Асоциирана комисия — член 50 от Правилника за дейността

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ.....	10
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ПРОМИШЛЕНОСТ, ИЗСЛЕДВАНИЯ И ЕНЕРГЕТИКА (*).....	13
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ	18

(*) Асоциирана комисия — член 50 от Правилника за дейността

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно доклада за изпълнението през 2013 г.: разработване и прилагане на технологии за улавяне и съхранение на въглерод в Европа (2013/2079(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Директива 2009/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година относно съхранението на въглероден диоксид в геоложки формации и за изменение на Директива 85/337/ЕИО на Съвета, директиви 2000/60/ЕО, 2001/80/ЕО, 2004/35/ЕО, 2006/12/ЕО и 2008/1/ЕО и Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета (Директивата за УСВ)¹,
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 27 март 2013 г. относно бъдещето на улавянето и съхранението на CO₂ в Европа (COM(2013)0180),
 - като взе предвид Зелената книга на Комисията от 27 март 2013 г., озаглавена „Рамка за 2030 година за политиките в областта на климата и енергетиката“ (COM(2013)0169),
 - като взе предвид пакета на ЕС за климата и енергетиката, приет през декември 2008 г.,
 - като взе предвид своята резолюция от 15 март 2012 г. относно пътна карта за постигане до 2050 г. на конкурентоспособна икономика с ниска въглеродна интензивност²,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните и становището на комисията по промишленост, изследвания и енергетика (A7-0430/2013),
- А. като има предвид, че улавянето и съхранението на въглероден диоксид (УСВ) е обещаваща технология, която може да се окаже единственото средство да се постигнат значителни намаления на CO₂ от промишлени източници и има потенциал за значително намаление на емисиите на CO₂ от електроцентрали, използващи изкопаеми горива, но която изисква инвестиции и демонстрация в индустриален мащаб за насърчаване на иновациите, осигуряване на по-ниски разходи и потвърждаване на безопасността ѝ за околната среда;
- Б. като има предвид, че Международната агенция по енергетика предвижда, че изкопаемите горива ще продължат да съставляват 75 % от световния енергиен микс до 2030 г., допуска, че УСВ е необходимо за постигане на почти 20 % от намалението на CO₂, необходимо до 2050 г., и твърди, че ако не се въведе УСВ, ще

¹ ОВ L140, 5.6.2009 г., стр. 114.

² ОВ С 251 Е, 31.8.2013 г., стр. 75.

са необходими допълнителни 40 % инвестиции в електроенергия, за да се предотврати покачване на температурите с над 2°C;

- В. като има предвид, че УСВ е единствената технология, която може да донесе значителни намаления на CO₂ от големи индустриални сектори, включително тези на стоманата, цимента и химикалите, както и от петролните рафинерии, и в комбинация с използването на биомаса за производство на електроенергия има потенциала да стимулира нетно намаление в емисиите на CO₂;
- Г. като има предвид, че на основата на настоящите равнища на използване на изкопаеми горива и прогнозите за използването им в бъдеще УСВ изглежда съществено за постигане на целта за задържане на повишението на температурите в световен мащаб под 2°C;
- Д. като има предвид, че разработването на УСВ следва да се счита за стратегия, която допълва разработването на възобновяеми източници в прехода към нисковъглеродна икономика;
- Е. като има предвид, че през 2007 г. у правителствените ръководители от ЕС имаше стремеж до 12 демонстрационни инсталации за УСВ да бъдат в експлоатация към 2015 г., но тъй като финансовата жизнеспособност на инсталациите зависи от наличието на високи цени на въглеродните емисии, сега тези амбиции не могат да бъдат постигнати;
- Ж. като има предвид, че развитието на тази технология не следва да бъде стимул за увеличаване на дела на електроцентралите, използващи изкопаеми горива;
- З. като има предвид, че ЕС губи технологичното си лидерство в областта на УСВ и — при положение че само един проект все още се разглежда за финансиране по Резерва за нови участници на пазара (NER300), а по Европейската енергийна програма за възстановяване (ЕЕПВ) проектите са преустановени или спрени — понастоящем няма ефективна политика за насърчаване на разработването на водещи проекти за УСВ;
- И. като има предвид, че широката общественост следва винаги да получава цялостна и ясна картина на предимствата от УСВ и на евентуалните опасности от него, преди каквито и да било проекти да се разработват в търговски мащаб;

Повишаване на амбициите

- 1. признава, че въвеждането на УСВ има потенциала да даде възможност на ЕС да постигне своите стремежи за ниска въглеродна интензивност до 2050 г. на най-ниска цена и е необходимо по-конкретно за „декарбонизация“ на промишлените отрасли с високи емисии на CO₂; счита, че то също така може да допринесе за разнообразието и сигурността на енергийните доставки, като същевременно се запазват и създават възможности за заетост; потвърждава неотложната необходимост да се разработят ред водещи проекти за цялата верига на УСВ, за да се определят най-добрите и икономически изгодни решения, и призовава Комисията да определи конкретни цели за постигането на тази по-обща цел; съзнава, че

предвид необходимите значителни инвестиции, за да се постигне напредък при изследванията и техническите аспекти и безопасността на прилагане на УСВ са необходими инструменти в допълнение към Схемата на ЕС за търговия с емисии (СТЕ на ЕС);

2. счита, че макар УСВ да предлага част от решението за постигане на целите за намаление на емисиите на парникови газове, би било дори още по-добре, ако държавите членки могат да постигнат тези цели без използване на УСВ;
3. призовава Комисията да насърчи въвеждането на УСВ не само във връзка с производството на електричество от въглища и газ, а също и във връзка с ред промишлени отрасли, като химическата промишленост, металургията, производството на чугун и стомана, производството на цимент и петролните рафинерии; настоява Комисията да разгледа въпроса за въвеждане на УСВ в контекста на рамката относно климата и енергетиката до 2030 г. и да внесе предложения за насърчаване на ранно изграждане на водещи проекти за УСВ;
4. призовава Комисията и държавите членки да приемат широкообхватни мерки за укрепване на международното сътрудничество и за насърчаване на използването на технологии за смекчаване на последиците от изменението на климата, за да се насочат разрастващите се икономики в посока към алтернативно развитие с по-малка въглеродна интензивност, включително например УСВ;
5. счита, че в плана за действие за стоманодобивната промишленост трябва да се спомене конкретно необходимостта от разработване на водещи проекти за УСВ в този сектор;

Водеща роля на държавите членки

6. отчита, че въвеждането на УСВ не може да се осъществи без подкрепа от държавите членки и от частни инвеститори и че държавите членки имат абсолютно и суверенно право да насърчават или предотвратяват прилагането му; отбелязва, че макар определени държави членки да са посочили, че не очакват УСВ да играе роля в техните стратегии за намаляване на емисиите, това не следва да пречи на инициативи от страна на онези, които считат, че тази технология може да играе ефективна роля в техния преход към икономика с ниски емисии на въглероден диоксид;
7. напомня на Комисията, че Парламентът призова за законодателство, което да изисква от всяка държава членка да изготви Стратегия за ниска въглеродна интензивност до 2050 г.; предлага тези национални пътни карти да бъдат актуализирани на всеки пет години; очаква те да показват дали и как УСВ трябва да бъде въведено от съответната държава членка;
8. призовава Комисията да предложи от държавите членки да се изисква да подготвят и публикуват национални пътни карти за нисковъглеродна икономика преди конференцията на Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации по изменението на климата (РКООНИК) през 2015 г.;

9. подчертава, че при ниска цена на въглеродните емисии държавите членки, които желаят да насърчат развитието на УСВ, трябва да поемат ключовата роля за осигуряване на прозрачен поток от приходи и всякаква друга финансова подкрепа, която би била необходима за осигуряване на изграждането и експлоатацията на водещи проекти, като същевременно позволяват на операторите, които трябва да направят големи разходи като първи навлизащи в този сектор предприятия, да си осигурят възвръщаемост на инвестициите; отбелязва, че може също така да са необходими съответни регулаторни механизми, за да се въведе УСВ на търговска основа; признава необходимостта от спазване на стандартите за безопасност по отношение на околната среда;

Регулиране и финансиране от ЕС

10. призовава Комисията да разгледа възможността за създаване на Инвестиционен фонд на ЕС за промишлени иновации в подкрепа на разработването на новаторски благоприятстващи климата технологии, включително водещи проекти за УСВ, на други новаторски нисковъглеродни технологии, както и на мерки за намаляване на емисиите на CO₂ от енергоемки промишлени отрасли и от техните процеси; счита, че това би могло да се финансира от продажбата на квоти от СТЕ на ЕС; подчертава, че това не следва да създава нови искания спрямо бюджета на ЕС; съзнава, че при създаване на рамката за параметрите за използване на подобен фонд следва да се вземе предвид придобитият опит от ограниченията и липсата на гъвкавост на механизма за финансиране NER300;
11. счита, че политиките и стратегиите за УСВ следва да бъдат формулирани единствено въз основа на солидни доказателства за положителното въздействие, което ще имат върху околната среда, върху стабилността на промишлеността на ЕС, върху заетостта в ЕС, както и върху достъпността на цените на енергията за обществеността и за промишлеността;
12. счита, че по-дългосрочната подкрепа за УСВ следва да бъде резултат главно от подходящ сигнал, даден чрез цената на CO₂, но твърди, че е най-добре всяка междинна финансова подкрепа, изисквана от държавите членки или от ЕС, да произтича от производството и вноса на изкопаемите горива, на които основно се дължи изпускането на CO₂; предлага Комисията да улесни дебата относно възможните варианти, като извърши анализ на системите, при които се изисква закупуването на удостоверения за УСВ, доказващи, че са избягнати емисии на CO₂ чрез съхранение или третиране пропорционално на този CO₂, който е заложен в изкопаемите горива, пуснати на пазара;
13. отправя искане Комисията да подготви насоки за държавите членки по отношение на различни финансови и други механизми, които те биха могли да въведат, за да подкрепят и стимулират развитието на УСВ и за да получат достъп до средства от бюджета на ЕС;
14. отбелязва решението на Европейската инвестиционна банка да забрани предоставянето на кредити за строителството на въглищни електроцентрали, които биха отделяли над 550 г CO₂/квтч; подчертава, че без финансова подкрепа за развитие на УСВ въвеждането на строги стандарти за показатели за емисии ще бъде

от съществено значение;

15. предлага Комисията да разгледа как би могъл да се използва Изследователският фонд на ЕС за въглища и стомана в подкрепа на демонстрацията преди търговската реализация на УСВ в тези промишлени отрасли;
16. оценява стимулите, предлагани от норвежкото правителство за проекти за УСВ в рамките на ЕС, и изразява желание при воденето на преговори за следващия програмен период да се отправи искане за средства за подпомагане на водещи проекти за УСВ;
17. изисква Комисията да оцени ползите от приемането и разработването на пилотния проект за УСВ Ciudad в Испания, получил 100 милиона евро финансова подкрепа от източници на ЕС, в ролята на европейско съоръжение за изпитване на технологиите за улавяне и сухоземно съхранение на CO₂;

Транспорт и места за съхранение

18. признава, че значителни финансови икономии могат да се реализират, като се създадат кълстери за УСВ от промишлени инсталации, обслужвани от споделени тръбопроводи или други системи за транспортиране на CO₂; твърди, че от операторите на заводи не може в общия случай да се очаква да вземат предвид бъдещите изисквания на други инсталации и че големите инвестиции, като например магистрални тръбопроводи, които в крайна сметка имат за цел да пренасят CO₂ от множество източници, биха могли да бъдат построени чрез публично-частни партньорства; подчертава, че държавите членки, които се стремят да въведат УСВ, могат да имат директна роля за осигуряване на преноса за целите на УСВ и за определяне на наличието на инфраструктура за съхранение;
19. призовава за по-тясно сътрудничество със САЩ и Канада под формата на обмен на експертен опит и добри практики в контекста на дейностите за УСВ, предприети в рамките на Диалога за чиста енергия между САЩ и Канада;
20. настоява новите нисковъглеродни технологии да се разглеждат като взаимно допълващи се, а не като конкурентни една на друга; подчертава, че както възобновяемите енергийни източници, така и УСВ имат важна роля в бъдещия енергиен микс на ЕС и че УСВ не следва да вреди на постигането на задължителната цел на ЕС за възобновяеми източници; призовава да се предложат мерки за насърчаване на използването и на двете технологии в рамката относно климата и енергетиката до 2030 г.;
21. отбелязва, че геологията на Европа може да предложи множество места за постоянно задържане на големи количества CO₂, не на последно място под Северно море, далеч от обитаваните от хора райони; подкрепя използването на мерки и средства от ЕС, за да се установи общо определение за характера на местата за съхранение, да се идентифицират подходящи места за съхранение в цяла Европа, да се разработят пилотни проекти и да се подготвят места за съхранение в търговски мащаби на територията на склонни да подкрепят тази дейност държави членки;

22. призовава Комисията да насърчава създаването на Европейски атлас на потенциални места за съхранение на CO₂;
23. отчита, че член 6 от Лондонския протокол е изменен по такъв начин, че вече да не представлява пречка за трансграничното транспортиране на CO₂ за задържане; отбелязва обаче, че ратифицирането на тази промяна би могло да отнеме много години; призовава Комисията да изясни дали има обстоятелства, при които ще позволи трансграничния трансфер на CO₂ преди ратифициране на протокола;

Пасиви при съхранението

24. отчита загрижеността на някои потенциални създатели на съоръжения за УСВ, че изискванията и отговорностите, които им се налагат за геоложко съхранение на CO₂ в места, одобрени от държавите членки, са с неизчислим размер и са прекомерни; припомня обаче правилата относно отговорността за съхранение на CO₂, посочени в Директивата относно съхранението на въглероден диоксид в геоложки формации (Директивата за УСВ) и задълженията, наложени на притежателите на разрешение за съхранение;
25. напълно приема, че трябва да се предотврати всякакво случайно изпускане на CO₂ от място за съхранение и че трябва да се защити безопасността на проекта за околната среда съгласно член 1 от Директивата за УСВ; призовава Комисията да предложи насоки относно степента, до която подробностите от условията по спазването следва да се определят предварително чрез преговори между потенциалните оператори и компетентните органи на съответните държави членки;
26. посочва, че Директивата за УСВ дава възможност на държавите членки да бъдат много гъвкави при определяне на финансовата гаранция, която да бъде предоставена от УСВ оператори, и на срока преди отговорността за затворено място за съхранение да бъде прехвърлена на компетентния орган; смята, че държавите членки, които се стремят да насърчат развитието на УСВ, ще трябва да изиграят по-предприемаческа роля и да поемат по-голям дял от отговорностите, отколкото е прието понастоящем;
27. призовава Комисията да преразгледа документите с насоки относно Директивата за УСВ, за да изясни тези пунктове;
28. счита, че изискването на Директивата за УСВ, съгласно което в случай на изтичане на CO₂ операторите трябва да върнат квоти, не отчита скъпоструващите усилия за възстановяване, които са необходими; опасява се, че с това задължение се създава ново препятствие по пътя на развитието на УСВ; призовава Комисията да предложи преразглеждане в оценката си на Директивата за УСВ;

Улавяне и статут на готовност за съхранение

29. настоява, че вече не е приемливо да се инвестира в електроцентрали или промишлени инсталации, които е вероятно да отделят големи количества CO₂, без да се взема предвид как те ще бъдат намалени в бъдеще;
30. подчертава, че според проучване на Евробарометър населението на Европа остава

до голяма степен неосведомено за УСВ, но че тези, които са информирани, са по-склонни да го подкрепят; призовава Комисията и държавите членки да подобрят комуникацията, за да повишат обществената осведоменост за УСВ, и счита, че по-широката информираност за УСВ е от ключова важност за общественото приемане и по този начин за осъществяването на УСВ;

31. отбелязва, че на държавите членки е разрешено да оценяват по различен начин разпоредбите на Директивата за УСВ, изискващи да се извърши оценка на способността за улавяне, пренос и съхранение преди издаването на оперативни лицензи за електроцентрали;
32. призовава Комисията да предложи, че може като условие за строеж в държавите членки, които са решили да използват технологията за УСВ, да се извършва подходяща подготовка за въвеждане на УСВ или други мерки за значително намаляване на емисиите на CO₂ за всички нови централи, използващи изкопаеми горива, и промишлени инсталации с високи емисии, надвишаващи определен съгласуван размер, с изключение на инсталации, при които се измества върховото търсене на електроенергия, или когато държава членка се е съобразила със законодателно изискване да се публикува пътна карта, в която се посочва как тя ще изпълни своите цели за намаляване на CO₂ в срок до 2050 г. без използването на УСВ;
33. изисква от Комисията да направи анализ и представи доклад относно степента на внедряване на УСВ, която би трябвало да бъде достигната до някои ключови дати, например до 2030 г., за да допринесе УСВ значително за постигане на целите за намаляване на емисиите до 2050 г.;

Улавяне и използване на въглероден диоксид

34. приветства различните инициативи за използване на CO₂ по начини, които водят до намаляване на общите емисии в атмосферата и чрез които се създават алтернативни продукти, като например устойчиви транспортни горива; призовава по-специално Комисията спешно да оцени потенциала за безопасно използване на CO₂ за увеличаване на извличането на нефт и газ в рамките на ЕС;

o

o o

35. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

Преди пет години съществуваха големи надежди, че Европейският съюз е на път да се превърне в световен лидер при въвеждането на улавяне и съхранение на въглероден диоксид (УСВ). Европейският съвет не само възприе идеята за това, до 12 демонстрационни проекта за УСВ да бъдат в експлоатация към 2015 г., но подкрепи и предложението на Европейския парламент за механизъм за финансиране (NER300), който изглеждаше вероятно да предостави достатъчна подкрепа от страна на публичния сектор за гарантиране на изпълнението.

Всичко това беше за добро. За да могат световните емисии на CO₂ да се намалят драстично до 2050 г. при най-ниски разходи, въвеждането на УСВ ще бъде от съществено значение. Това е необходимо, за да се намалят емисиите от големи промишлени инсталации и може да даде възможност за известно продължаване на използването на изкопаеми горива с много по-малки последици за глобалното затопляне.

За съжаление резултатът от този първоначален ентузиазъм е малък. Тринадесет важни проекта в шест държави бяха сред първоначалните кандидати за първата фаза на финансиране по NER300, но повечето от тях в крайна сметка бяха оттеглени или не отговаряха на поставените строги и негъвкави изисквания. Във втората фаза само един проект (Обединено кралство — „Бяла роза“) е в ход, но далеч не е сигурно, че изискванията на държавата членка и изискванията на Комисията ще си отговарят в достатъчна степен, за да се даде възможност за поемане на ангажимент.

Междувременно по-голямата част от сумата от 1 милиард евро, предоставена за пилотни проекти за УСВ през 2009 г. чрез Европейската програма за икономическо възстановяване, остава неизразходвана и няма да бъде преразпределена.

Технологията за отделяне и улавяне на CO₂ съществува от 30-те години на XX век. Преносът на CO₂ по тръбопровод е обичайно явление в целия свят. Сигурността на подземното складиране на CO₂ е демонстрирана не на последно място в Слейпнер, където Норвегия от 1996 г. инжектира по 1 млн. тона CO₂ годишно в скали дълбоко под Северно море без никакъв знак за неочаквано преместване.

При положение, че проучване след проучване показва, че УСВ ще бъде по-евтино на избягнат тон CO₂ от морски ветрогенератори и слънчева енергия, защо тази технология не е възприета с повече ентузиазъм?

Далеч най-важната причина е, че нито Европейският съюз, нито неговите държави членки са създали бизнес модел, който да насърчава частните инвестиции. Докато предприемачите, разработващи енергията от възобновяеми източници, получават субсидии в брой благодарение на потребителите на електроенергия, насърчаването на УСВ зависи почти изцяло от това, цената на квотите за въглероден двуокис да е толкова висока, че инвеститорите да търсят алтернатива на закупуването им, като осигурят избягване на емисиите на CO₂. Стойността на механизма за финансиране NER300 също зависи директно от цената на въглеродните емисии, чийто срив съответно представлява двоен удар по надеждите за въвеждане на УСВ.

Без съмнение цена на въглеродния диоксид от 60 — 70 EUR за тон до голяма степен би намалила необходимостта от субсидии за възобновяема енергия и би стимулирала инвестиции в УСВ, но е малко вероятно тя да бъде постигната, преди да изминат дълги

години. Необходим е алтернативен подход. В настоящия доклад докладчикът очертава посоката, в която той би могъл да поеме, и мерките, които ще бъдат необходими.

Докладчикът подчертава, че политическата и финансовата подкрепа на държавите членки ще бъде от съществено значение, за да се разработи УСВ. Макар никоя държава членка да не е необходимо да възприема технологията против волята си, докладчикът отхвърля това, да се приема за дадено, че всички правителства в ЕС знаят как да постигнат своите цели за намаляване на CO₂ в срок до 2050 г. или са оценили възможната роля на УСВ. Отчасти поради тази причина той подчертава, че законодателството на ЕС следва да изисква от всяка държава членка да публикува индикативна стратегия, която обяснява по какъв начин тя ще постигне целта за 2050 г.

Не всичко може да бъде оставено на частния сектор. Държавите членки, които оценяват потенциала на УСВ, следва да са готови да играят активна роля за реализиране на неговото развитие. Те ще трябва да предоставят финансови механизми, като например преференциални тарифи, от същия порядък, както тези, изплащани за подпомагане на енергията от възобновяеми източници. Може да се наложи те да подпомогнат изграждането на мрежа от тръбопроводи и да помогнат за определянето и подготовката на места за съхранение. Може да се наложи те да поемат водеща роля при убеждаването на скептичната общественост, че съхранението на CO₂ представлява по-малък риск в сравнение с много други промишлени дейности. Те ще трябва да поемат част от финансовата отговорност, в случай че все пак възникнат проблеми в място за съхранение, което те самите са одобрили.

Въпреки че държавите членки следва да играят водеща роля, винаги е било приемано, че ЕС като цяло следва да играе роля за стимулиране на развитието на УСВ и за гарантиране, че знанията се споделят в полза на всички. В настоящата ситуация ЕС вече няма ефективна политика, чрез която това да бъде осъществено.

Докладчикът предлага да се договори цел за ЕС, за да се съсредоточи вниманието и да се насърчи употребата на някои от ограничените съществуващите средства, които могат да бъдат на разположение за постигане на целта. Той твърди, че ние просто трябва да подкрепим разработването на ред водещи проекти за УСВ, ако искаме да се насърчат иновациите, да се намалят разходите и тази технология да бъде приета като жизнеспособна възможност. Той предлага скромна цел — да съществуват достатъчно проекти за УСВ в експлоатация или в строеж до 2020 г., за да се даде възможност за ежегодно съхранение на 10 милиона тона CO₂. Това е една пета от глобалната цел за годината, предложена от Международната агенция по енергетика.

Допълнителен източник на финансиране ще бъде необходим в краткосрочен план. Докладчикът препоръчва създаването на фонд за промишлени иновации от продажбата на квоти за въглеродни емисии. Ресурсите биха могли да се предоставят не само за подкрепа на УСВ, но също така и за разработване на иновативни проекти за възобновяема енергия и средства за намаляване на емисиите на CO₂ от енергийно интензивните промишлени отрасли.

Европейската комисия очаква УСВ да бъде самостоятелно жизнеспособна до 2035 г., но през периода преди търговската реализация и след 2020 г. докладчикът счита, че източникът на финансова подкрепа следва да бъдат изкопаемите горива, от които произтичат емисиите на CO₂. Той препоръчва създаването на схема за сертификати за УСВ по примера на схемата на Обединеното кралство „Задължение за възобновяеми източници“ или шведската и норвежката схема за сертификати. Той препоръчва

задължението за притежаване на определен брой сертификати за УСВ да се прилага конкретно към производителите и вносителите на изкопаеми горива.

Ако за УСВ не се предоставя финансова подкрепа, то тогава алтернативата е да се възприеме регулаторен подход. Докладчикът предпочита да избегне въвеждането на строги норми за параметрите на емисиите, но приема, че те биха могли да играят някаква роля.

Европейският парламент заслужи доверие през 2008 г. за това, че предложи финансов механизъм в подкрепа на УСВ, който бе подкрепен от Съвета и Комисията.

Докладчикът се надява, че членовете на ЕП ще могат отново да поемат инициативата и че в този доклад Парламентът ще предложи средствата за осигуряване на прилагането на технология, която трябва да играе ключова роля в борбата срещу заплахата от глобалното затопляне.

6.11.2013

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ПРОМИШЛЕНОСТ, ИЗСЛЕДВАНИЯ И ЕНЕРГЕТИКА (*)

на вниманието на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните

относно Доклад за изпълнението през 2013 г.: Разработване и прилагане на технологии за улавяне и съхранение на въглерод в Европа (2013/2079(INI))

Докладчик по становище (*): Вики Форд

(*) Асоциирана комисия — член 50 от Правилника за дейността

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по промишленост, изследвания и енергетика приканва водещата комисия по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

- А. като има предвид, че улавянето и съхранението на CO₂ (УСВ) е единствената широкомащабна технология с доказуем резултат, налична понастоящем за извличане на въглероден диоксид от изгарянето на изкопаеми горива за производство на електроенергия с ниско ниво на въглеродни емисии;
- Б. като има предвид, че в електроенергийния сектор съществуват алтернативи на изкопаемите горива, но в няколко индустриални сектора, като химическата, стоманената, нефтопреработвателната и циментовата промишленост, значително намаляване на емисиите може да се постигне само чрез улавяне и съхраняване на CO₂; поради това развитието на промишленото УСВ е приоритет;
- В. като има предвид, че бъдещето на въглищата в Европа следва да се основава на стабилна стратегия за развитие предвид факта, че въглищата продължават да бъдат от жизненоважно значение за икономиката на ЕС; като има предвид, че предизвикателството за енергийния микс на ЕС след 2030 г. е да се предоставят възможности за стабилен икономически растеж, като същевременно се запази енергийната сигурност на държавите членки и бързото развитие на нови енергийни

технологии, включително и на въглищни технологии;

- Г. като има предвид, че политиките, приети в областта на борбата с изменението на климата, не са имали очаквания ефект и в много от случаите са довели до преместване на промишлеността в рамките на ЕС и до увеличаване на цените на електроенергията, което е допринесло за намаляване на конкурентоспособността на европейската икономика и за обедняване сред европейската общественост;
- Д. като има предвид, че борбата с изменението на климата може да бъде успешна само ако се прилагат конкретни мерки в целия свят;
1. счита, че УСВ би могло да позволи на държавите членки да използват своите енергийни запаси на въглеродна основа по един отговарящ на търсенето начин, също така допринасяйки за разнообразието и сигурността на енергийните доставки и намаленията на емисиите на парникови газове, като същевременно се запазят работните места в промишлеността и се създадат нови работни места за специалисти в ЕС; междувременно изтъква, че всяко увеличаване на използването на изкопаеми горива в енергийния сектор трябва да върви ръка за ръка с внедряване на УСВ, включително със стимули за инвестиции;
 2. призовава Комисията и държавите членки да приемат широкообхватни мерки за укрепване на международното сътрудничество и за насърчаване на използването на технологии за смекчаване на последиците от изменението на климата, за да се насочат разрастващите се икономики в посока към алтернативно развитие с по-малка въглеродна интензивност, включително например УСВ;
 3. припомня, че изкопаемите горива ще продължат да представляват по-голямата част от енергийния микс през следващите десетилетия (75 % през 2030 г. според Международната агенция по енергетика (МАЕ)), което означава, че УСВ е ценна технология, която трябва да бъде проучена;
 4. подчертава, че в публикуваните от МАЕ „Перспективи за енергийните технологии за 2012 г.” се посочва, че допълнителните нужди от инвестиции в областта на електроенергията, които са необходими за ограничаване на повишаването на глобалните температури в рамките на два градуса, ще нараснат с още 40 %, ако УСВ не е налично;
 5. отбелязва, че невключването на УСВ в дългосрочна енергийна стратегия сериозно ще ограничи усилията на национално, съюзно и глобално равнище за справяне с изменението на климата;
 6. счита, че политиките и стратегиите за УСВ следва да бъдат формулирани въз основа на солидни доказателства за положителното въздействие, което ще имат върху околната среда, върху стабилността на промишлеността на ЕС, върху заетостта в ЕС, както и върху достъпността на цените на енергията за обществеността и за промишлеността;
 7. счита, че новите нисковъглеродни технологии не следва да се разглеждат като конкуриращи се, а по-скоро като взаимно допълващи се, за да се постигнат европейските дългосрочни цели за декарбонизация; подчертава, че както

възобновяемите енергийни източници, така и УСВ имат важна роля в бъдещия енергиен микс на ЕС; призовава следователно за това, възобновяемите енергийни източници, както и УСВ, да имат специално разработени механизми за осигуряване на сигурността на инвестициите в предстоящия пакет за 2030 г. за политиките на ЕС относно енергетиката и изменението на климата в съответствие с член 194, параграф 2 от ДФЕС, за да се създадат равнопоставени условия на конкуренция и да се гарантира лоялната конкуренция сред различните нисковъглеродни енергийни технологии;

8. счита, че подкрепянето на първоначалните проекти, извличането на поуки и споделянето на знания са предварителни условия за разработване в детайли на дългосрочни мерки за подкрепа на УСВ/улавяне и използване на въглерод (УИВ) и могат да доведат до по-ниски разходи за разгръщането на УСВ/УИВ; призовава следователно за продължаване на международното сътрудничество между промишлеността, включително иновационните МСП, и институциите, за да се гарантира прилагането на най-добрите практики; същевременно припомня предизвикателствата при различните етапи на научноизследователската и развойна дейност и при въвеждането на нови технологии на пазарите и за тази цел счита, че инструментите за подкрепа на проекти на равнище ЕС следва да бъдат засилени, така че те да могат наистина да стимулират участието на бизнеса в сътрудничество с изследователските центрове;
9. призовава за по-тясно сътрудничество със САЩ и Канада под формата на обмен на експертен опит и добри практики в контекста на дейностите за УСВ, предприети в рамките на Диалога за чиста енергия между САЩ и Канада;
10. призовава Комисията и държавите членки да предприемат мерки срещу основните регулаторни, финансови и социални пречки пред разгръщането на УСВ, като например отпускането на разрешения и финансиране, създаването на база от умения за УСВ и разработка и изпитване на технологии за ефективно улавяне, транспортиране и съхранение;
11. счита, че стимулите и политическите мерки следва да бъдат насочени едновременно към демонстрационни проекти за УСВ и към последващи по-дългосрочни оперативни проекти и трябва да предоставят по-голяма сигурност за инвестициите от частния сектор; счита освен това, че стимулите и мерките следва да бъдат разпределени ефикасно едновременно в сектора на електропроизводството и УСВ в рамките на промишлените производствени процеси;
12. счита, че с цел УСВ да стане икономически жизнеспособно и екологично устойчиво, демонстрационните проекти за улавяне и съхранение на CO₂ следва да бъдат насочени към разработването на стратегии за улавяне и използване на въглерод (УИВ), свързани с конкретната площадка, за да се постигне затворен цикъл на CO₂, и призовава Комисията и държавите членки да насърчават свързаните с научни изследвания и техническо развитие дейности в съответната технологична област;
13. счита, че установените методи за подкрепа на демонстрационни проекти, които използват инструмента за финансиране NER300, не са успели да създадат

привлекателни икономически стимули за дългосрочно инвестиране от частния сектор в УСВ и че капиталовите разходи и преди всичко оперативните разходи, необходими за този тип технология, все още са прекалено високи;

14. въпреки че разискването относно дългосрочната структурна реформа на СТЕ продължава, призовава Комисията и държавите членки да предложат други, специално създадени мерки на политиката и по-гъвкав финансов модел, които да доведат до осъществяване на първите функциониращи проекти за УСВ в ЕС до 2020 г.;
15. счита, че подкрепата на равнище ЕС следва, наред с другото, да бъде продължена посредством Европейската промишлена инициатива за УСВ и инициативата „Хоризонт 2020“;
16. подчертава, че според проучване на Евробарометър, населението на Европа остава до голяма степен неосведомено за УСВ, но че тези, които са информирани, са по-склонни да го подкрепят; призовава Комисията и държавите членки да подобрят комуникацията, за да повишат обществената осведоменост за УСВ, и счита, че по-широката информираност за УСВ е от ключова важност за общественото приемане и по този начин за осъществяването на УСВ;
17. изразява загриженост, че член 6 от Лондонския протокол ще възпрепятства трансграничното транспортиране на отпадъци от УСВ и така ще ограничи неговия потенциал в държавите членки, в които няма възможност за определяне на места за съхранение; следователно призовава договарящите се страни да намерят разрешение, като например да ратифицират изменението към член 6 от 2009 г., за да гарантират, че то няма да се превърне в пречка за разгръщането на УСВ;
18. изисква от Комисията да направи анализ и представи доклад относно степента на внедряване на УСВ, която би трябвало да бъде достигната до някои ключови дати, напр. до 2030 г., за да има УСВ значителен принос за постигане на целите за намаляване на емисиите до 2050 г.;
19. счита, че в съответствие с принципите за устойчиво развитие следва да се предоставя подкрепа не само за улавяне и съхранение на въглерод, но също и за научни изследвания и иновации, свързани с използването на CO₂;
20. призовава държавите членки да гарантират, че имат по-задълбочено разбиране относно потенциала за УСВ в промишлени приложения, като използват прогнозите за емисиите, технологиите и разходите, така че да се наблегне на промишленото УСВ в краткосрочните и средносрочните решения относно политиките;
21. признава, че планирането остава компетентност на равнището на държавите членки, и призовава Комисията, както и държавите членки и местните органи към по-широкообхватно и по-съгласувано очертаване на възможностите за УСВ в промишлени обекти с високи емисии, което значително ще помогне при вземането на решенията относно инфраструктурата и съхранението; счита, че тези обекти биха могли да се групират в центрове и да се възползват от възможностите за съвместна инфраструктура;

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	5.11.2013 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 39 -: 5 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Josefa Andrés Barea, Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Vicky Ford, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Jacky Hélin, Edit Herczog, Kent Johansson, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Salvador Sedó i Alabart, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Evžen Tošenovský, Catherine Trautmann, Claude Turmes, Vladimir Urutchev
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Jerzy Buzek, Ioan Enciu, Andrzej Grzyb, Roger Helmer, Seán Kelly, Bernd Lange, Zofija Mazej Kukovič, Franck Proust, Algirdas Saudargas
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Nikos Chrysogelos

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	27.11.2013
Резултат от окончателното гласуване	+: 51 -: 12 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Elena Oana Antonescu, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Franco Bonanini, Biljana Borzan, Yves Cochet, Spyros Danellis, Chris Davies, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthias Grootte, Françoise Grossetête, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Karin Kadenbach, Martin Kastler, Holger Kraemer, Corinne Lepage, Kartika Tamara Liotard, Linda McAvan, Miroslav Ouzký, Gilles Pargneaux, Andrés Perelló Rodríguez, Pavel Poc, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Dubravka Šuica, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Erik Bánki, Gaston Franco, Julie Girling, Eduard-Raul Hellvig, Georgios Koumoutsakos, Marusya Lyubcheva, Judith A. Merkies, Miroslav Mikolášik, James Nicholson, Alojz Peterle, Vittorio Prodi, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Anna Záborská, Andrea Zannoni
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Esther de Lange